

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 73/05
26.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа у парници тужиље АА, коју заступа АБ, адвокат, против туженог ББ главног и одговорног уредника листа "ВВ", кога заступа БВ, адвокат, ради исправке информације, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду П. 109/04 од 27.12.2004. године, у седници већа одржаној дана 26.5.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

І ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Београду П. 109/04 од 27.12.2004. године па СЕ ОДБИЈА као неоснован тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се обавезе тужени ББ, главни и одговорни уредник листа "ВВ", да у првом, а најкасније у другом броју листа, по правоснажности пресуде на страни 13 објави следећи текст: На основу пресуде Окружног суда у Београду П. 109/04 од 27.12.2004. године објављујемо следеће: исправка - "Неистинита је информација објављена на страни 13 листа "ВВ" у броју од дана __. године "ГГ" да је део робе преузела АА у својству физичког лица а да би је легализовала користила је документацију свог предузећа и сачинила лажну документацију о продаји предузећа "ДД". На основу члана 3. став 1. Кривичног законика АА не може бити сматрана кривом док то не буде утврђено правоснажном одлуком надлежног суда. АА није преузела никакву робу у својству физичког лица. АА је директор Предузећа "ЂЂ" и предузеће поседује сву потребну документацију о овој пословној трансакцији. Када надлежни суд у одговарајућем поступку буде донео правоснажну одлуку тада ће се знати да ли је АА починила кривично дело злоупотребе службеног положаја и тада ће средства јавног информисања моћи изнети истините информације. Дотле овакво писање угрожава морални или пословни углед АА и Предузећа "ЂЂ".

ІІ Свака странка сноси своје трошкове.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду П. 109/04 од 27.12.2004. године, усвојен је тужбени захтев тужиље за исправку информације описане у изреци пресуде под І и обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 35.500,00 динара.

Против ове првостепене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 365. раније важећег Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 491. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/2004) и нашао да је жалба основана.

Према утврђеном чињеничном стању које се жалбом туженог и не оспорава, у листу "ВВ" у броју од __. године, чији је главни и одговорни уредник тужени, објављен је на страни 13 текст под насловом "ГГ" у коме је објављено саопштење МУП-а Републике Србије везано за подношење кривичне пријаве против одређених лица због основане сумње да су извршили кривична дела, поред осталог и против тужиље, због кривичног дела злоупотребе службеног положаја. У овом тексту наведено је да је "део робе преузела АА у својству физичког лица, а да би је легализовала користила је документацију свог предузећа и сачинила лажну документацију о продаји предузећа "ДД". Тужени није уважио захтев тужиље за објављивање исправке, а новинар је у потпуности пренео у спорном чланку текст кривичне пријаве из саопштења МУП-а Републике Србије.

На потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању првостепени суд је погрешно применио материјално право када је захтев тужиље усвојио.

Према члану 47. став 4. и 5. Закона о јавном информисању ("Службени гласник РС", 43/2003), лице чији су право или интерес повређени неистинитом, непотпуном или нетачно пренетом информацијом може тужбом захтевати да суд одговорном уреднику нареди да без накнаде објави његову исправку те информације као неистините, непотпуне или нетачно пренете. У парници ради објављивања исправке расправља се о неистинитости, непотпуности или нетачности преноса информације и о томе да ли је информацијом повређено право или интерес тужиоца.

Суд неће наредити одговорном уреднику у смислу члана 60. овог закона, да објави исправку односно део исправке, ако тужилац не докаже да је објављена информација неистинита, непотпуна или нетачно

.....,
пренета; ако је информација неистинита или непотпуна, а суд нађе да не вређа право лица на које се односи; ако постоји неки од разлога за необјављивање наведен у члану 58. став 1. тачка 1, 2, 4. и 6. до 18. овог Закона који сходно важе за исправку.

Имајући у виду да је објављена информација аутентична, јер је садржина саопштења и кривичне пријаве МУП-а Републике Србије поднете између осталог и против тужиље, на основу законских овлашћења органа гоњења због основане сумње да су пријављени извршили кривично дело злоупотребе службеног положаја радњом означеном у наслову овога чланка, тачно пренета и да није противправна - јер њоме није доведена у сумњу презумпција невиности пријављених кривичном пријавом, захтев тужиље за објављивање захтеване исправке ове информације није основан.

Како у поступку нису учињене битне повреде на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити оне на које се жалбом указује, Врховни суд је преиначио наведену првостепену пресуду на основу овлашћења из члана 373. став 1. тачка 4. ЗПП и одлучио као у изреци под I.

Одлуку о трошковима парничног поступка Врховни суд је донео на основу овлашћења из члана 166. у вези члана 154. и 164. ЗПП обзиром да тужени није опредељено навео трошкове за предузете парничне радње од стране адвоката за које тражи накнаду.

Председник већа,

судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка,

љм